

Ara 40 korona.

IX. évfolyam 1923.

22. szám.

Junius 3.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	520 korona
Fél évre	260 korona
Negyed évre	130 korona

Egyes szám ára:
40 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
ARANY JÁNOS-UTCA 47.
Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal.

Debreceni strófák.

Szundikáló ócska lantom
Pókhálóból jöjj elő,
Hadd markoljak hurjaiába,
Zenjen nótám, égverő!
Helyi költő bus danája,
Hadd szálljon az Ur honába,
Hisz a tenger úgy nem morog,
Mint ahogy a gyomrom korog!

Kossuth utca büszke síkján
Sárga autobusz repül,
Helyi költő könnye csurran,
Sose ülhet ebbe ő.
Vágyó szemmel, busan nézi,
Látása majd megigézi,
Szegény költő nyála fut,
Neki csak a — szaga jut!

Testhez álló téli bunda,
Álmok álma, hol van ő?!
Ócska zubbony, széllel bételt,
Ő helyette, jöjj elő!
Ugy maradtam itten hoppon,
Hogy az egész garderobom:
— Ó, szegénység, átkozott! —
Zálogjeggé változott!

Asszonyok a drágaság ellen.

— A múlt héten sürgősen új kosztümöt kellett csináltatnom. Képzelted, kedvesem, milyen méregdrága volt!

— És mént kellett neked oly sürgősen az új kosztüm?

— Abban akartam elmenni a drágaság elleni gyűlésre!...

Atapos aggodalom.

Istenem, de jó is lenne.
Ha egy darab sajtom lenne
Nekem akkor de jól menne:
Albérletbe kiadnám a lyukat benne!
Csak egy a szívem aggálya:
Hogy a lakáshivatal még
Ezt a lyukat is — elrekrálja...

Legujabb jövedelem.

Tisztviselő: Na végre! Olvasom az ujságban, hogy az ember csontvázát megveszik. Na, én nem várom be, amíg meghalok!

— Hogy, hogy?

Tisztviselő: Eladom magamat még élve. Hiszen már elevenen is csontvázvá vagyok soványodva...

Garantírozatlan hírek.

A vasárnapi tornaversenyen meglátja Pápai János Ekly Józsefet, amint a nagy melegben törülgeti izzádt homlokát.

— No, — kiáltott fel — nem szeretnék az Ekly Jóska bőrében lenni.

— Miért? — kérdezte a szomszédja.

— Lötyögnék benne.

A debreceni vízvezeték ügyét megint előveszik a városházán.

Erre jegyezte meg az egyik városatyja:

— Hiszen az a baj, hogy előveszik a vízvezeték ügyét.

— Miért?

— Mert nem elővenni, hanem csinálni kellene a vízvezetékét.

A városháza előtt találkoztak tegnap Szabó Károly hentes mester és Dávid vaskereskedő. Panaszkodtak is, hogy milyen nehéz világot élnek.

— Képzeld Dávid ur — mondta többek között Szabó Károly — ebben a nagy melegben háromezer kiló szalonna avas lett.

— Nálunk meg az a baj — válaszolta Dávid, hogy csaknem a legdrágább cikk a — vas lett.

A vaggongyárban szerdán este tűz ütött ki. Az ötödik számú műhely egyrésze lángbaborult.

— Derekasan dolgoztak a tűzoltók — mondta a jelenvoltak egyike. Valósággal égett a kezük alatt a munka.

Rettenetes ára van a tűzifának. Óriási rekordot ért el. Békében husz koronáért a kutyának se kellett, most meg már elragadta az árdragítási mánia és ölenként hatvanezer koronáért árulja magát. Most már helyén vagyunk. Most már a feje se fájhat az embereknek. Nem kell törni rajta magukat mivel fűtenek majd a télen. Befűtöttek már mindenkinék — a fa árával.

Debrecen tengeri kigyója a —

por. Ez az a piszok törmelék, amelyhez a Szahara porfellege csak hitvány kópia. Meg is becsülik ezt Debrecenben, mint a zsiros fészek külön sajátosságát. A világeért nem szabad hozzá nyulni. Locsolni meg épen vétek, mér ezt a drága speciálitást még piszkos sárrá aljasítaná. Csak vigyázni kell a porra. Féltetni, óvni, lehetőleg még a széltől is — mert ez az a megbecsülhetlen kincs, amivel port lehet hinteni az emberek szemébe.

Kávéházban.

— Ki a legnagyobb krakéler a világon?

— Te, Poldi!

— Én! De sok pofonod van már nálam készenlétben!

— Hát ki?

— A sakter! folyton nyakon vág!

— Kerülj a bicskája alá!

— Én láttam egy embert, aki egy ablakot bevágott és még neki fizettek érte!

— A rendőrök?

— Nem! A gazda!

— Ki volt az?

— Egy üveges tót!

— Vágjon beléd!

— Mi a különbség egy kecske és egy tehén között?

— Mekegd ki, mi!

— Hát a tehén, az jámbor állat, az csak kér-ödzik, de az én kecském — az követel-ödzik!

— Szabjon le a doktor belőled!

KONCZ kelmefestő gyára:
Debrecen, Péterflautoza 30. és Arany
János-u. 10. :: Gyász esetén festések
24 óra alatt készülnek -o- -o- -o-

— Megtudnád-e mondani nekem, Poldi, mi a különbség az uridivat üzletben nyakkendőket válogató vevő és a kislánynak udvarló gavallér között?

— Hogyne. Mindkettő tapogatódik!

— Eszed sötétkamráját. No, mi?

— Hallgasd el!

— Hát a — nyakkendőket vásárló ur veszi a szépet, az udvarló gavallér pedig — teszi a szépet!

— Tegyenek szépen spirituszba!

— Aprepó, erről iut eszembe:

— Mi a különbség a kurizáló lovag és a ventilátor között?

— Széjjelmegyek a kíváncsiságtól.

— Menj össze! Hát — semmi. Mindakettő egyformán csapja a szel!

— Csapjon meg a szél, egyoldalulag!

— Te, Poldi, most ötlik agyamba, hogy elküldted megint a cselédet. Mi ennek az oka? Nincs emögött valami? Nálad folyton változnak a háztartási alkalmazottak!

— Hát, tudod, nagyon rosszak manapság a cselédviszonyok...

— Egy nyomorgóresöt abba a fényűző életedbe! Éppen tegnapelőtt mondta nekem egy káplár, hogy a cselédviszonyok nagyon is jók!

— Kelljen neked feleségül venni egyet és ne tudj neki felmondani!

— Ismered te azt az órást, Poldi, aki törzsvendég volt itt a kávéházban? Nahát az haldoklik és rövidesen meg fog halni!

— Nem kívánom neki, de adja az Isten!

— Óva intelek tehát: nehogy felhasználj a kínálkozó alkalmat és órát lopjál tőle!

— Miért?

— Mert megvannak az órai számlálva...

— Számláljanak bele a halálesetek statisztikájába!

Kinek mi a nótája.

Aczél Géának:

Tele van a város akácfavirággal,
Akácfa virágnak édes illatával.
De még jobban tele porral meg szeméttel
Ez most Debrecenben a nagy teher tétel.

Mayer Jenőnek:

Mit susog a fehér akác
hervadozó virága?
Hogy a Nagyerdőnek sincs már
eladható faága.

Virágháty Lajosnak:

Messze van a Nyilas telep
De jó lenne egy jó szerep.

Kondor Kálmánnak:

Zug az erdő, haragszik, hogy
Untalan járom
Neki sirom, panaszlom el
Boldogtalanságom.
Mi lesz akkor, ha kivágunk
Itten minden cserjét?
Üres lesz a helye mindnek,
De több lesz a szemét.

Gebauer Károlynak:

Valakit temetnek hangos zokogással,
Nagy harang szavával, siró imádsággal,
Valakit most visznek szomoru énekel
Nekem kísérni kell, könnytelen szemekkel.

Demko postaigazgatónak:

Megint ősz van, megint hullnak,
az elsárgult levelek,
Drágább lett a posta is már,
drágábbak a levelek.

Frank Edének:

Lapokban a legszebb rovat
Mégis csak az uri divat
De a legszebb divat üzlet
Itt van a megyeház mellett,
Tükör elül, tükör hátul
Elképed, ki belebámul.
A kirakaton elámul
Hát még ha az ajtó tárul
Csak az hódíthat igazán
Csak az után fut minden lány,
Mert az mindenkit elbájol,
Aki én nálam vásárol.

Kontsek Géának:

Oda van a virágos nyár,
minden levél sárga,
Drága minden, de én nálam
olesőbb lett a spárga.

Magoss György—Bakóczynak:

Hulldogál az akácának
Sárga színű levele,
Hogy ki lesz a polgármester
Mit törődöl te vele?

Farkas Gyula kertésznek:

Ablakomban kinyílt a muskátli.
Aki látja, mindenki csak irigyli.
Irigylik a sok virágot én tőlem
De a gondját nem irigylik el tőlem.

Blattner Gyulának:

Rongyos csárda két oldalán ajtó
Arra megyen híres betyár Palkó
Jobb lenne, ha az ajtókat levennék
És helyébe az én ablakom betennék.

Jóna Istvánnak:

El vagyok én tiltva tőled
Nem mehetek hozzád
Hiába vársz Kertész én rám
Nem taposom utcád.

Biczó Gyulának:

Nem tudok már mosolyogni,
Nem tudok már sirni sem.
Egye meg a fene, hiszen
Nem olesó már semmi sem.

Gyürky Sándornak:

Fülemile madár dalol,
A kertünk végében,
Valami nagy bánat lehet,
A szive mélyében.
Sohse zokogj fülemile,
Oly szomoru nótát.
Látod nálam, még máma is
Olesón kaphatsz kótát.

Medgyaszay hentesnek:

Főnt az égen vándorolnak,
Szalldogálnak fellegek,
Drága már a sör is bor is
Üresek a serlegek.
Árva kis lány őszi rózsát
Sirdogálva szedeget,
Azért olyan bánatos, mert
Nálam kolbászt nem evett.

Kritika.

— Már verset is irtam magáról,
Irmuska, de a lapok nem akarják
kiadni.

— Ugy látszik, a szerkesztők jobban szeretnek engem, mint maga...

Érdekes.

— Pista nagyszerűen hegedül.
Kitől tanulta?

— Magától!

— Én tőlem?... Érdekes! Pedig
én nem is tudok.

Stilszerűen.

— Nem értem, mit csinál az Árvizsgáló Bizottság a sör drágítás körül?

— Amit a sör. Habozik.

Van benne valami.

— Udvariasak voltak ezek az éjeli támadók!

— Miből gondolod?

— Mert nemcsak kezdték a verekedést, ők maguk végezték is.

Telefon.

— Te Bandika, ha nem viseled magad tisztességesen, mindjárt telefonálok a papának És mit gondolsz, mit fog mondani?

— Mit? Hát ezt: Halló, itt Szwarc és társa.

Közgazdaság.

— Melyik az a vetés, amely már most is nagyon sokat ígér?

— Az — adókivetés!

Mondja kedves Márk Endre ur, a százötven tagu jubileumi banketten hány református ember volt?

Mondja kedves Moskovits uri divatszabó mester ur, maga addig hatvan utcán megy végig, amíg a boltjába ér?

Mondja kedves Marx pékmester ur, igaz, hogy kérvényt nyújtottak be az írókhoz, hogy változtassák meg a nótát, amelyik így kezdődik: „Kerek ez a zsemlye, nem fér a zsebembe?”

Mondja kedves Leitner Bertalan mészáros mester ur, maga minden kuncsaftjával perju poharat ivott?

Mondja kedves Hódy Béla dr. ügyvéd ur, meghódította már a községi pártot?

Mondja kedves Jeszenszky ur, igaz, hogy a maga boltjával szemben a Rózsavirág-esernyőkben árulják a virágot s mégis valamennyinek az illata magánál van?

Mondja kedves Hegedüs ur, miért van kiírva az üzletére, hogy Hegedüs áruház? Ott csupa hegedüsöket árulnak?

Mondja kedves Kanengiszter ur, igaz, hogy semmi sem új a nap alatt?

Mondja kedves Király István fűszerkereskedő ur, a maga koronája többet ér?

Elsején.

Egyik pasas: Az én házbéremet próbálják felemelni, ahol én lakom.

Másik pasas: Hát hol lakik maga?

Egyik pasas: Elsejétől kezdve a gyűjtőfogházban.

Hivatalban.

Főnök: Maga hazudott tegnap, amikor a hivatalos óra vége előtt hazakéredzkedett. Az anyósa nem halt meg!

Hivatalnok: Ezt nem is mondtam. Csak az igazai: Szeretnék az anyósom temetésén jelen lenni!

Találós kérdések.

Mi ez: négy darab gömbölyded valami, kívül bőr és belül üres.

(Négy darab futball)

Hát ez: három darab gömbölyded valami, kívül bőr füllel és belül van valami.

(Három darab fülestudó)

És ez: két darab gömbölyded valami kívül bőr és belül üres.

(Két darab futball)

No és ez: egy darab gömbölyded valami, kívül bőr füllel és belül üres.

(Nemely tudás fele)

Oda és vissza.

Az én komám pincéje
Hires bora, itcéje,
Ha ki megyek ó borra,
Nem kell hozzá egy óra.

Bajosabb visszafele
Az ut tán nagyobb lenne?
Dülöngözik a koma,
Azért ez már négy óra.

Kiutasítás.

Asszony: Az ön számára ajtó zárva van!

Udvarló: Semmi kifogásom ellene, ha a — szobában vagyok.

Minden jókedvű ember terjeszti a „Villám“-ot.

Bolondgombák.

Ha Hidegkúton meleg víz van a kútnban.

Ha az áldomást szidják.

Ha a nap hosszu.

Ha Árokszálláson gödörben száll meg valaki.

Ha egy apának anyajegye van.

Ha egy csirkefogó szamarat fog.

Ha a párduc egyedül van.

Ha az erdőkerülő templomkerülő.

Ha a borosember sörtül rugott be.

Ha a házaló kertel.

Ha az ülnök álnok.

Ha egy embernek ludtalpa van.

Ha egy férjhezmenő lány nem megy férjhez.

Ha egy láscskereskedő cukrot árusít.

Megkapta.

— Mondja, kedves Micike, őszintén, szeret maga engem?

— Nem igen!

— Akkor kvittek vagyunk. Mert én magát: igen nem.

Dunaparti korzón.

— Miféle állatból van a boád, Mancsi?

— A bankigazgatómról huztam le...

Debreceni verses strófák

Patikába Fodor ment át
Vásárolt ott fodormentát
Drága volt a fodormenta
Ezt nekem a Fodor mondta.

Bandi szedett nadragulyát
S ezért őt el nadragulyják,
Jól kihuzta a lutrit
Verés után audt, rit.

Labdarugó kutya golt
Fotballnál rug kutya golt,
Kapust rugta ódalba
S nótázott ő ó dalba.

Esik eső karikára
A Rózenzveig Karikára,
Megázott a Karika
S játszószerre, karika.

Vendéglőben.

Egy vendég kinjában felsóhajt:

— Furesák ezek a vendéglősök! A főzeléket föltéttel adják, de az árát föltétlenül emelik!

Szigoru kritika.

— Hogy tetszett a tegnapi szindarab?

— Sehogy. Különösen a főhőssel nem voltam megelégedve. A megharás jelenetében nem volt semmi élet.

Jó férj.

Férj: Anyukám, két üveg bort hoztam a születésnapodra.

Asszony: Kár volt, hiszen tudod, hogy az orvos megtiltotta a borivást.

Férj: Nem baj! Majd megiszom én helyetted.

Pontos meghatározás.

— Papa, mi az a könyvmoly?

— A könyvmoly, Lacika? Az vagy egy olyan ember, aki inkább könyvet olvas, mintsem hogy ennék; vagy egy olyan moly, aki inkább könyvet eszik, mintsem hogy olvasna.

Kofák paradicsoma.

Ezrivel terem a fán a meggy,
A kofának nem volt ám, csak egy.
Uta sarkon árulásba fog:
Egy szem meggyből is lett hasznosok,

Egy szem meggyből lett azután kettő,

Akkor sem volt fáradtsága meddő.
S mikor aztán bevőre lett három:
Nem gyalog járt: benzines batáron.
Majd így szólott: Elfogyott im négy
Jutka lelke, akár házat végy!

A négy után következett öt,
S Jutka asszony már a bőrzén köt.
Mikor pedig kimérődött hat:
Kofa többé nem maradhat,
Hat és hét és nyolc, kilenc és tíz —
Vanderlipnél sincs tán ennyi piz!

Mikor nálunk nagymosás van.

Nagymosat a feleségem — sajna!
Azért fölvert máma már hajnalba.
Kivágott az ágyból, min a kontrát
S félrecepta ihaj-csuhaj
Aranyos szép kontyát.

Kezecskeit csipeire tette.
Egész házat összeteremtette.
Kit emide, kit amoda lódit.
Ihaj-csuhaj, mint a rokka
Pereg forgolódik.

— Rohanj s hozzád öt kiló hust —
mondja —

Cihelődj, hogy ne legyek goromba!
S én rohanva szedem a két lábom.
Ihaj-csuhaj kis papucsá
Száll repül utánam

A mindenes, a cseléd, a dajka
Nagy seprűvel tur a butoraljba
S ő a drága, szivem rózsafája.
Feleségem, gyöngyöm, ékem
Buzgón dirigálja.

... Hazahoztam a szekér hust végre
Ránéztem a pici feleségre.
Eszemadta — mordult eper ajka —
Fáradt ide, fáradt oda,
Vagja magát frakkba!

És amikor frakkban-klakkban voltam,

—Hát a csokrot? hol hagyta? a boltban? —

Ripakodott drága bordám újra.
Ihaj-csuhaj, szemével a
Szivem majd átfurta.

Csokor is lett s az ajtónál szépen
Diszben vártunk én s a feleségem.
Tíz órakor a lépcsőház döngött
És egy kövér nagy mosóné
Hozzánk feldöngött

— Szép virágszál... — elcsuklott a hangom.

Kögicsélt a nőm s gerle-hangon:
— Isten hozta, szép mosónő, nálunk
Mi az ebéd? vicsoritott.
Leesett az állunk.

EPILOGUS.

Mégis szép a nagymosás, csak —
hallga!

Sohse jutna hus ugy az asztalra,
Ha nem volnál mosónék virága.
Hogy mielőbb jöjj, a gyomrom
Alig-alig várja.

Színház.

Érdekes vita.

A színház előtt, tegnap délelőtt, érdekes vita folyt. Ki tud több olyan darabot mondani, amelynek a címében valamilyen szín szerepel. A társaság tagjai sorra említették már a Piros bugyellárst, a Vereshajut, a Szőke ördögöt, a Fekete gyémántokat, a Sárga csikót, és még egy csomó darabot. — Mikor pedig kifogytak a címekből, a társaság egyik tagja felkiált:

— Most mondjon még valaki egyet, az lesz legény a gáton.

Az öreg tűzoltó bácsi beleszól.

— Mondok én.

— Halljuk! Halljuk!

— „De-lila.“

Mire jó az operaház?

— Ugyan, édes nagyságos ur, merre van az operaház!

— Mit akarna kend ott, bátya?

— Hát a karom ki van ficamodva, azt szeretném operátatnyi.

A Szigeti Jenő ruháját hazaviszi a szabó.

— Nagyszerűen áll, — mondja hö-sünk, — csak ha a pénztárcámat a zsebembe teszem, ráncos lesz a kabát.

— Ejnye, — védekezik a szabó, — ilyen kivételes esetre nem is számítottam.

Azt kérdezik egy társaságban, hogy ki az Debrecenben, aki a legjobban tud hódítani?...

— A bajadér, — kiáltja közbe Sajti színházi titkár.

— Miért?

— Mert az mindenkit levett a lábáról.

Két bukott író találkozik. Hallod? — szól az egyik, — megbukott a darabom.

— Az enyém is, — sóhajtja busan a másik.

— Te, jó volna, ha most együtt írnanék egy operettet.

Ugyancsak megbukik egy fiatal írónak a darabja egy kabaréban. A közönség hangosan ad kifejezést nem tetszésének, sőt egyesek füttyülnek is. A jelenlévő író megbotránkozva jegyzi meg:

— Nem értem, hogy érdemes egy rongyos egyfelvonásosért ilyen skandalumot csinálni!

Zerkovitz Bélának, a közismert zeneszerzőnek kis leánykáját altatja a dadája e monoton dallal: „Aludj baba, aludjál!...“ A kis Mimi egy ideig hallgatja, de aztán megszólal:

— Bojiska kéjem, ne éneteljen netem ilyen jégi dajt, mejt csak idegesít vele. Ha el kell ajtatni, éneteljen a papa dalaiból.

Azzal elkezd dudolni egy fülbemászó Zerkovitz-melodiát s addig énekelt, míg végre a dada aludt el.

A filharmónikusok egyik délelőtti próbáján a zenekarban így ugratja barátját az egyik zenész:

— Hallod, te épp úgy hegedülsz, mint szent Dávid, csak nem olyan szépen.

A másik sem rest s így felelt vissza:

— Te pedig úgy beszélsz, mint Salamon, csak nem olyan bölcsen.

Egy szépirodalmi lap szerkesztőségében szomorúan mondja a füzfa-poéta:

— Szerkesztő ur azt üzente, hogy verseimet nem lehet elolvasni. Tessek megnézni milyen szép írásom van.

„METEOR“-mozi
Bocskai-tér 10. szám.

1923. június hó 3-án, vasárnap:

! VILLÁMKÖZPONT !

Amerikai detektívláger.

Jegyelővétel: szombat, vasárnap!

— Hiszen így el lehet olvasni, — feleli a szerkesztő, — de nyomtatásban nem.

Egy mulatóban szomorúan ül egy fiatalember.

— Mi bajod? — kérdi a barátja.

— Ica miatt vagyok oly bus. Nem akar meghallgatni. Olyan a szive, mint az acél.

— Próbálkozz meg gyémánttal. Az keményebb az acélnál.

Egy zsuron így főzi egy poéta az egyik kis színésznőt:

— Pénzem, igaz, nincsen. Tollam és eszem képezi egész vagyonomat.

— Vigasztalódjon, — mondja a hölgy, — a szegénység nem szegyen.

Egy tucatköltő minden versét átadja feleségének elbírálás végett. Az asszony már unja a dolgot s megkérdi:

— Mondd, kérlek, nekem minden versedet el kell olvasni?

Mire a költő ugyancsak megkérdi:

— Hát nekem minden ebédedet meg kell ennem?

A cselszövők.

— Jaj, Bandi, milyen okosan teszed, hogy olyan érdekes könyveket hozol a mamának!... De olyat is hozhatnál, amelynek olvasása közben — elalszik.

Vidám irások.

Iskolában.

A tanító magyaráz az iskolában a következőképen:

— Fiúk! Holnap a föld alakjáról fogok magyarázni, ezért mindenki hozzon magával tojást, krumplit, almát, vagy körte.

Móricka a negyedik padból jelentkezik:

— Tanító ur kérem, nekünk nincs otthon sem tojás, se körte, se alma, se krumpli.

— Akkor hozál vaját — szól rá a tanító ur.

Hol legnagyobb a szükség, ott legközelebb a segítség.

Wiener ur nagy kirándulást tett hajóval Abbázia környékén.

A hajó zsufozásig meg volt telve, eleinte szép idő is volt, később azonban nagy bóra keletkezett, úgy, hogy a hajó nagy sziklacsoporthoz csapódott, több helyen kilyukadt és elsüllyedt.

Valami csodálatosképen mindenki belefutott a jengerbe, csak Wiener ur menekült meg. Mikor a partra ért, már sokan várták és megrohanták és érdeklődtek a katasztrófa kimene- teléről.

— Én nem tudok semmit, csak annyit, hogy a sziklához üfödtünk — mondta Wiener ur.

— És maga olyan kitűnő uszó, hogy partra tudott uszni? — kérdezték.

— Soha életemben nem usztam — válaszolta Wiener ur.

— Hát akkor mondja el mégis, hogy történt a dolog?

Weiner ur így folytatta:

— Mikor a vízben éreztem magam, elkezdtem magamban beszélgetni:

„Szent Isten! Most az összes részvényeim a hotelban vannak, az összes értéktárgyaim itt vannak a hajóban és az most mind odavész. A feleségem özvegy lesz, a gyermekem árva és ahogy így beszéltem, egyszer csak azon veszem magam észre, hogy a parton vagyok.“

Ferdén muszáj menni.

Bauer ur találkozik az ő jó barátjával, Braun urral, de Bauer ur rendkívül ferdén tartja a fejét.

Braun ur megszólítja Bauert:

— Micsoda fájdalom jött rád, hogy így ferdén tartod a nyakadat?

Mire Bauer ur a következőt válaszolja:

— Egy idegen urtól megkérdeztem, hogy merre van a Bakk-vendéglő és az azt mondta, itt menjek be mindig ferdén.

a természetben semmi sem vész el. Fürdő után vagy

Móricka hazajön a fürdőből és sirva panaszkodik a mamuskájának:

— Jaj, drága mamuskám, képzeld csak, a mellényem ott maradt a fürdőben.

Az anya iszonyuan korholja:

— Te haszonfalan bitang, azonnal menj vissza és kérdezd meg a kabinost, hogy nem maradt-e ott a mellényed, aztán fuss gyorsan vissza.

Móricka megy, fut, liheg, izzad, aztán visszajön.

— Mamuskám vége, nincs a mellény sehhol.

Telik az idő, elmúlnak hetek, sőt hosszú hónapok, mikor Móricka egyszer sikoltva rohan be mamájához.

— Képzeld mamuskám, megvan a mellény.

— Hol volt? — érdeklődik a mama örömmel.

— Az üngöm alatt.

A falusi kondás.

Nemes Mezőberény községben híres csorda volt mindig. De nem csoda, mert szívesen áldozott a nép, csak-hogy menőül ügyesebb és menőül ráteremtettebb főkondásuk legyen. Ez

idén tavasszal a legderekkabb főkondást választották meg, aki már kora reggel négy órakor hajtott a csordát a legelőre és a piacéren belekezdett a seckingeni trombitás busbucsdalába. Nem olyan könnyű dolog azt egy tülkön elfujni.

A patikus legalább nem kellett soha felkelteni. Felébredt az szegény, mindig erre a rejtőrekes melódiára.

Egy este, mikor hazahajtják a csordát, a patikus odahívja a főkondást és megszólítja.

— Mondja, Pista bácsi, hol tanulta

maga azt a szép nótát, amit minden reggel fuj ablakom alatt a tülkön?

— Hát ahogy Isten tudnom engedte — válaszolt szerényen Pista bácsi.

— Jó, jó öregem — mondta a patikus, azért én mégsem fogom ezt magától ingyen kívánni. Fujja el mindennap kétszer s akkor vegye ki itt az ablak közül a kikészített pálinkát.

Ugy is volt. Másnapról kezdve még szorgalmasabban szól a tülök és Pista bácsi pontosan ott találta a kikészített pálinkát három reggelen keresztül.

A negyedik napon aztán nézett jobbra, nézett balra, de a pálinka nem volt sehhol.

— Majd bolond leszek én ingyen fujni a tekintetes urnak — mormogott Pista bácsi és attól kezdve nem volt többé seckingeni trombitás.

Ujzás a föld körül.

Valami nagyon előkelő amerikai ur, ki elhatározta, hogy újfajta mozival elárasztja a világot, egy hirdetés tett a lapokba a következő taralommal:

„Intelligens urat keresek, ki abszolút berfektül beszél az angol, francia, német, orosz, japán és orosz nyelvet.“

Klein ur egy este az ágyban fekszik és olvassa ezt a hirdetést. Hirtelen felöltözködik és gyorsan elvágat a hirlapban megadott címre.

A portásnak bejelenti, hogy kivel akar beszélni, aki azonnal bevezeti a gazdag Mészter elé.

— Hát maga jaul beszél az angol? — kérdezi a Mészter.

— Egy szót sem, nagyságos ur.

— Nó és francia?

— Azt pláne nem.

— Hát az olasz, japán és a többi?

— Egy szót sem, nagyságos ur. — Épen azért jöttem ilyen késő éjszaka, hogy én rám ne tessenek számitani.

A hét legrosszabb vicce.

(Vigyázat! Ne tessék elolvasni!)

— Találd ki, mi az: fekete és egy lába van?

— ? ?

— Egy amputált szerecsen.

— Hát ez mi: fekete és két lába van?

— Egy éplábu szerecsen.

— Nem.

— Hanem?

— Két amputált szerecsen.

SZIREK ANDRAS

elsőrendű úri- és egyenruha szabása angolgyapjuszövetek iskolai és egyenruházati sapkákraktára

Szent Anna-utca 1. szám

Telefon szám 502

Készség.

— Mondja csak, Toncsi, nem volna baj, ha én egy ébresző órát vennék a konyhába?

— Óh, csak tessék, nagysága... Én ugy sem ébredek fel tőle.

A jó vidék.

Az ügyvéd Pestre költözött. Az utolsó napon, melyet otthon töltött, bejön hozzá egy parasztlasszony, egy kliensének a felesége.

— Azént gyöttem, hogy kérjem a tekintetes urtól, mikor költözik Pestre.

— Már holnap, — felelte a fiskális.

Az asszony megvakarja a fejét.

— Baj, baj, uram — mondja, — mert az uramnak valami dolga van a tekintetes urral.

— Hát jöjjön fel Pestre.

— Igen ám, de hogy kell oda eljutni!

— Felül a pesti vonatra és ül addig, amíg Pestre nem jut.

Az asszony megköszöni a magyarázatot és el akar menni. Az ügyvéd visszahívja.

— Majd felírom magának a pesti címemet.

— Sose tessék bántani. Az már nem kell. Az uram majd Pesten megkérdezi az utcán, hol lakik a tekintetes ur.

Bukott ember monológja

*Eddig se szerettem
Emberek közt járni,
Eddig se tudtam mást
Csak fajtám utálni,
Pedig eddig nyalták
Kezem, mikor adtam —
És gyáván szüköltek
Ha korbács volt abban.*

*De móta nincs
Hatalom kezemben,
Mióta pénzes zsák
Nem hever mellettem:
Mióta nem tudok
Se ütni, se adni:
Hogy tudnak azóta
Ugatni, meg marni!...*

Szórakozottság.

Egy tanár késő éjjel jön haza és szobájában furesa neszt hall.

— Ki van itt? Kérdezi megijedve.

— Senki! — felel a tolvaj az ágy alól.

— Furesa! Meg mertem volna esküdni, hogy valaki — van az ágy alatt!

Iskolában.

— Mondj egy ragadozó állatot!

— A légy.

— Mért volna az ragadozó?

— Mert odaragad a légy papir-

hoz...

SPORT.

Birkozó bajnokság.

— Nem jól van összeállítva a csapat, amely a birkozó bajnokságért küzdeni fog.

— Miért?

— Mert egy mészáros, egy herceg, egy kispap kellett volna beállítani. Azok legyőzhetetlenek!

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

Gazdálkodó urak figyelmébe

A közelgő alkalmakra ajánlom a raktáron lévő **box** és **zsiros csizmákat, férfi, női, gyermek és munkás cipőket**, melyek a legolcsóbb árban szerzethetők be.

TÓTH LAJOS

Kut-utca 5. sz. műhelyembe
Javitást pontosan és gyorsan készítünk,

Mihalovits Jenő

GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO”-HOZ.
DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZAM ALATT.
A város házzal szemben.
Különleges gyógy-
szerekben nagy
o o választék. o o